

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר פירות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	צח:
למה לי למיתנא בית חתנות לבנו ובית אלמנות לבתו? ליתני בית חתנות לבנו ולבתו ובית אלמנות לבנו ולבתו													צח:
מלתא אנב אורחיה קמ"ל, דלא דרכא דחתנא למידר בי חמוה כדכתיב בספר בן סירא: הכל שקלתי בכף מאזנים ולא מצאתי קל מסובין, וקל מסובין - חתן הדר בבית חמיו, וקל מחתן - אורח מכניס אורח, וקל מאורח - משיב דבר בטרם ישמע, שנאמר: (משלי י"ח) משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה.													צח:
רפת בקר היא זו. הרוצה לעשות כו'.	רבי ישמעאל:												צח:
רפת בקר מאן קתני לה?													צח:
ר' ישמעאל קתני לה.	איכא דאמר:												צח:
ר"ע קתני לה.	ואיכא דאמר:												צח:
איכא דאמר ר"ע קתני לה, וה"ק: אע"פ שרפת בקר היא, פעמים שאדם עושה דירתו כרפת בקר.													צח:
ואיכא דאמר ר' ישמעאל קתני לה, וה"ק: שהרוצה לעשות רפת בקר, עושה ארבע אמות על שש.													צח:
טרקלין י' על י'.													צח:
מאי טרקלין?													צח:
קובתא בי וורדי.													צח:
וקנתיר - שתים עשרה על י"ב.	תאני:												צח:
מאי קנתיר?													צח:
תרביץ אפדני.													צח:
רזמו כחצי ארכו וכחצי רחבו ראייה לדבר, רשב"ג אומר: כבנין היכול.													צח:
ראייה לדבר מאן קתני לה?													צח:
רשב"ג קתני לה, והכי קאמר: ראייה לדבר מנין? אמר רשב"ג: הכל כבנין היכול.	איכא דאמר:												צח:
ת"ק קתני לה, ורשב"ג אתמוהי קא מתמה, והכי קאמר ליה לת"ק: ראייה מנין? מבנין היכול, אטו כולי עלמא כבנין היכול עבדי?	ואיכא דאמר:												צח:
רזמו כקורותיו.	תניא, אחרים:												צח:
ולימא: רזמו כרחבן													צח:
איבעית אימא: ביתא מעילאי רווחא													צח:
ואיבעית אימא: משום דאיכא בי כווי.													צח:
רבי חנינא נפק לקרייתא, רמו ליה קראי אהדדי כתיב: (מלכים א' ו') והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו, וכתוב: (מלכים א' ו') ולפני הדביר עשרים אמה אורך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו													צח:
כי קא חשיב - משפת כרובים ולמעלה.	אמר להו: [רבי חנינא]												צח:
מאי קמ"ל?													צח:
הא קא משמע לך: למטה כלמעלה, מה למעלה אין משמש כלום, אף למטה אין משמש כלום.													צט:
מסייע ליה לר' לוי													צט:
דבר זה מסורת בידינו מאבותינו: מקום ארון וכרוכים אינו מן המדה.	דאמר ר' לוי, ואיתימא רבי יוחנן:												צט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ק קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ארון שעשה משה, יש לו ריוח עשר אמות לכל רוח ורוח.	תניא נמי הכי:											צט.
כרובים בנס הן עומדין, שנאמר: (מלכים א' ו') וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו, גופיהו היכא הוּו קיימי? אלא שמע מינה: בנס הן עומדין.	רבנאי אמר שמואל:								!	◇		צט.
ודלמא בולטין כתרנגולין הוּו קיימן	מתקיף לה אביי:								ז	◇		צט.
ודלמא זה שלא כנגד זה הוּו קיימן	מתקיף לה רבא:								ז	◇		צט.
ודלמא באלכסונא הוּו קיימן	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:								ז	◇		צט.
ודלמא ביתא מעילאי רוּוּן	מתקיף לה רב הונא בריה דרב יהושע:								ז	◇		צט.
ודלמא מיכף הוּו כייפי ידייהן	מתקיף לה רב פפא:								ז	◇		צט.
ודלמא שלחופי הוּו משלחפי	מתקיף לה רב אשי:								ז	◇		צט.
כיצד הן עומדין?									^			צט.
פניהם איש אל אחיו	רבי יוחנן ור' אלעזר, חד:								!	◇		צט.
פניהם לבית.	וחד: [רבי יוחנן/ר' אלעזר]								!	◇		צט.
ולמ"ד פניהם איש אל אחיו, הא כתיב: (דברי הימים ב' ג') ופניהם לבית									ז	◇		צט.
לא קשיא: כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום.									!	◇		צט.
ולמ"ד ופניהם לבית, הא כתיב: (שמות כ"ה) ופניהם איש אל אחיו									ז	◇		צט.
דמצדדי אצדודי									!	◇		צט.
כרובים (דברי הימים ב' ג') מעשה צעצועים הן, ומצודדים פניהם כתלמיד הנפטר מרבו.	דתניא, אונקלוס הגר:								!	◇		צט.
מי שיש לו בור לפניו מביתו של חברו - נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין, ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין												צט.
ואינו מכניס בהמתו ומשקה מבורו, אלא ממלא ומשקה מבחורין												צט.
וזה עושה לו פותחת וזה עושה לו פותחת.												צט.
פותחת להיכא?									^	◇		צט.
שניהם לבור.	רבי יוחנן:								!	◇		צט.
בשלמא בעל הבור בעי לאשתמורי מיא דבוריה, אלא בעל הבית למה ליה?									ז			צט.
משום חשד אשתו.	רבי אלעזר:								!	◇		צט.
מי שיש לו גינה לפניו מגינתו של חברו - נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסים, ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין												צט.
ואינו מכניס לתוכה תגרין												צט.
ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת												צט.
והחיצון זורע את הדרך.												צט.
נתנו לו דרך מן הצד מדעת שניהן - נכנס בשעה שהוא רוצה ויוצא בשעה שרוצה, ומכניס לתוכה תגרין, ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת, זה וזה אינן רשאים לזרעה.												צט.

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-המוכר פירות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אמה בית השלחין אני מוכר לך - נותן לו ב' אמות לתוכה, ואמה מכאן ואמה מכאן לאגפיה. אמה בית הקילון אני מוכר לך - נותן לו אמה אחת לתוכה, וחצי אמה מכאן וחצי אמה מכאן לאגפיה.	רב יהודה אמר שמואל:									■	◇
ואותן אגפיים מי זורעם?										^	
בעל השדה זורעם	רב יהודה אמר שמואל:								◆	!	◇
בעל השדה נוטעם.	רב נחמן אמר שמואל:								◆	!	◇
מאן דאמר זורעם, כל שכן נוטעם ומ"ד נוטעם, אבל זורעם לא, הלחולי מחלחולי.										■	
אמת המים שכלו אגפיה - מתקנה מאותה שדה, בידוע שלא כלו אגפיה אלא באותה שדה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										■
ולימא ליה: מיך אשפולה לארעיך	מתקיף לה רב פפא:									?	◇
שעל מנת כן קבל עליו בעל השדה.	אלא אמר רב פפא:									!	◇
מי שהיתה דרך הרבים עוברת לתוך שדהו, נטלה ונתן להם מן הצד - מה שנתן נתן, ושלו לא הגיעו.											■
דרך היחיד - ד' אמות											■
דרך הרבים - שש עשרה אמה											■
דרך המלך - אין לה שיעור											■
דרך הקבר - אין לה שיעור.											■
המעמד - דייני צפורי אמרו: בית ארבעה קבין.	[דייני צפורי]										■
אמאי שלו לא הגיעו? לינקוט פזרא וליתיב, שמעת מינה: לא עביד איניש דינא לנפשיה אפ"ל במקום פסידא?											?
גזירה שמא יתן להן דרך עקלתון.	רב זביד משמיה דרבא:									!	◇
בנותן להם דרך עקלתון.	רב משרשיא משמיה דרבא:									!	◇
כל מן הצד דרך עקלתון היא, קרובה לזה ורחוקה לזה.	רב אשי:									!	◇
ולימא להו: שקלו דידכו והבו לי דיך										?	
הא מני? רבי אליעזר היא										!	
רבים שבררו דרך לעצמם - מה שבררו בררו.	דתניא, ר' יהודה אומר משום רבי אליעזר:									!	◇
לרבי אליעזר, רבים גולנים נינהו?										?	
כגון שאבדה להן דרך באותה שדה.	רב גידל אמר רב:									!	◇
אי הכי, אמאי אמר רבה בר רב הונא, אמר רב: אין הלכה כר"א?										?	
מאן דמתני הא לא מתני הא.										!	
וטעמא מאי?										^	
משום דרב יהודה										!	
מצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	דאמר רב יהודה:									!	◇

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ור' אליעזר, רבים במאי קנו ליה?										?	◇	ק.
בהילוכא										!	◇	ק.
הלך בה לארכה ולרחבה - קנה מקום הילוכו, דברי ר' אליעזר	דתניא: [רבי אליעזר]									!	◇	ק.
אין הילוך מועיל כלום עד שיחזיק.	חכמים:									!	◇	ק.
מ"ט דר' אליעזר?	רבי אלעזר:									^		ק.
דכתיב: (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה.	[רבי אלעזר]									!	◇	ק.
ורבנן?										?		ק.
התם משום חביבותא דאברהם הוא דקאמר ליה הכי, כדי שיהא נוח לכבוש לפני בניו.	[רבנן]									!	◇	ק.
מודים חכמים לר"א בשביל של כרמים, הואיל ונעשה להילוך נקנה בהילוך.	רבי יוסי בר' חנינא:									■	◇	ק.
הבו ליה כי היכי דדרי טונא דשבישתא והדר. ולא אמרן אלא דמסיימין מחיצתא, אבל לא מסיימין מחיצתא - כי היכי דשקיל כרעא ומנח כרעא.	כי אתו לקמיה דרב יצחק בר אמי, אמר להו:									■	◇	ק.
דרך היחיד - ד' אמות.											■	<
כדי שיעבור חמור במשאו.	תנא, אחרים:										■	◇
הלכה כאחרים.	רב הונא:										■	◇
שני גמדים ומחצה.	ותנו דייני גולה:										■	◇
הלכה כדיני גולה.	ואמר רב הונא:										■	◇
הלכה כאחרים	והאמר רב הונא:										?	◇
אידי ואידי חד שיעורא הוא.										!	◇	ק.
דרך הרבים - שש עשרה אמה.											■	<
דרך היחיד - ארבע אמות, דרך מעיר לעיר - שמונה אמות, דרך הרבים - שש עשרה אמות דרך ערי מקלט - שלשים ושתים אמות.	תנו רבנן:										■	◇
מאי קראה? דכתיב: (דברים י"ט) תכין לך הדרך, דרך - הדרך.	רב הונא:										■	ק:
דרך המלך - אין לה שיעור.											■	<
שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין ממחין בידו.											■	◇
דרך הקבר - אין לה שיעור.											■	<
משום יקרא דשכבא.											■	◇
המעמד - דייני ציפורי אמרו: בת ד' קבין כו'.	[דייני ציפורי]										■	<
המוכר קברו, דרך קברו, מקום מעמדו, ובית הספדו - באין בני משפחה וקוברין אותו על כרחו, משום פגם משפחה.	ת"ר:										■	◇
אין פוחתין משבעה מעמדות ומושבות למת, כנגד (קהלת א') הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל.	ת"ר:										■	◇
היכי עבדי?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										^	ק.
ביהודה בראשונה לא היו פוחתין משבעה מעמדות ומושבות למת, כגון: עמדו יקרים עמדו, שבו יקרים שבו	א"ל: [רב אשי] כדתניא, אמר רבי יהודה:										!	ק.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר פירות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
א"כ, אף בשבת מותר לעשות כן.	אמרו לו:										!	
אחתיה דרמי בר פפא הוה נסיבא ליה לרב אויא, שכיבא, עבד לה מעמד ומושב.	[רב אויא]										o	
טעה בתרתי: טעה, שאין עושין אלא בקרובים, והוא עבד אפילו ברחוקים וטעה, שאין עושין אלא ביום ראשון, והוא עבד ביום שני.	רב יוסף:										■	
בהא נמי טעה, שאין עושין אלא בבית הקברות, והוא עשה בעיר.	אביי:										■	
בהא נמי טעה, שאין עושין אלא במקום שנהגו, והתם לא נהוג.	רבא:										■	
אם כן, אף בשבת מותר לעשות כן	מיתבי, אמרו לו:										⚡	
ואי אמרת בבית הקברות וביום א', בית הקברות בשבת מאי בעי?											⚡	
בעיר הסמוכה לבית הקברות, דאמטייהו בין השמשות.											!	
המוכר מקום לחברו לעשות לו קבר, וכן המקבל מחברו לעשות לו קבר - עושה תוכה של מערה ד' אמות על שש, ופותח לתוכה שמונה כוכין, שלש מכאן ושלש מכאן ושנים מכנגדן וכוכין - ארכן ארבע ורחבן ששה.	[רבנן]										■	■
עושה תוכה של מערה של מערה שש אמות על שמונה, ופותח לתוכה שלשה עשר כוך, ארבעה מכאן וארבעה מכאן ושלישה מכנגדן, ואחד מימין הפתח ואחד מן השמאל.	רבי שמעון:										■	■
ועושה חצר על פי המערה שש על שש כמלא המטה וקובריה, ופותח לתוכה שתי מערות, אחת מכאן ואחת מכאן	[רבנן]										■	■
ארבע לארבע רוחותיה	רבי שמעון:										■	■
הכל לפי הסלע.	רבן שמעון בן גמליאל:										■	
הני תרי להיכא שדי להו?											◇	^
אי לבראי											!	
הא קמיתדשי להו?											⚡	
חצר הקבר, העומד בתוכו - טהור	ותו, הא תנן:										⚡	
דעביד להו כמין נגר.	רבי יוסי ברבי חנינא:										!	◇
קבורת חמורים היא זן	והא אמר ר' יוחנן:										⚡	◇
לר' יוחנן, דעביד להו בקרן זוית.											!	◇
והא נגעי כוכין להדד?											⚡	
במעמיק, דאי לא תימא הכי, ארבע מערות לר' שמעון היכי עביד להו? הא קא נגעי כוכין להדד? אלא במעמיק, הכא נמי במעמיק.	רב אשי:										!	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, היו שם נקעים עמוקים עשרה טפחים, או סלעים גבוהין י' טפחים - אינן נמדדין עמה, פחות מכאן - נמדדין עמה.												קב: מ
ואם אמר לו כבית כור עפר, אפילו היו שם נקעים עמוקים יותר מעשרה טפחים, או סלעים גבוהין יותר מעשרה טפחים - הרי אלו נמדדין עמה.												קב: מ
המקדיש שדהו בשעת היוכל - נותן לו לבית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף היו שם נקעים עמוקים י' טפחים, או סלעים גבוהין י' טפחים - אין נמדדין עמה, פחות מכאן - נמדדין עמה.	תנן התם:											קב: ג
ואמאי? לקדשו באנפי נפשיהו												קב: ג
וכי תימא, כיון דלא הוי בית כור לא קדשי												קב: ג
שדה מה ת"ל? לפי שנאמר: (ויקרא כ"ז) זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף - אין לי אלא שהקדיש בענין הזה, מנין לרבות לתך וחצי לתך, סאה, תרקב וחצי תרקב? ת"ל: שדה, מכל מקום	והא תניא:											קב: ג
הכא בנקעים מלאים מים עסקינן, דלאו בני זריעה נינהו.	רב עוקבא בר חמא:											קב: ג
דיקא נמי												קב: ג
דומיא דסלעים	דקתני:											קב: ג
שמע מינה.												קב: ג
אי הכי, אפי' פחות מכאן נמי												קב: ג
הנהו נגאני דארעא מיקרו, שדרי דארעא מיקרו.												קב: ג
הכא מאי?												קב: ג
אע"פ שאין מלאים מים	רב פפא:											קב: ג
מאי טעמא?												קב: ג
אין אדם רוצה שיתן מעותיו במקום אחד, ויראו לו כשנים ושלושה מקומות.												קב: ג
והא דומיא דסלעים קתני, מה סלעים דלאו בני זריעה נינהו, אף בני נמי דלאו בני זריעה נינהו	מתקיף לה רבינא:											קב: ג
כי קתני דומיא דסלעים - אפחות מכאן.												קב: ג
טרשים שאמרו - בית ארבעת קבין.	רבי יצחק:											קב: ג
והוא, שמובלעין בחמשת קבין	רב עוקבא בר חמא:											קב: ג
והוא, שמובלעין ברובה של שדה.	רב חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											קב: ג
רובן במעוטה ומעוטן ברובה, מהו?	בעי רב חייא בר אבא:											קב: ג
תיקו.												קב: ג
כשיר, מהו? כשורה מהו? איצטדינו, מהו? דרך עקלתון, מהו?	בעי רבי ירמיה:											קב: ג
תיקו.												קב: ג
אם היה סלע יחידי, אפי' כל שהוא - אין נמדד עמה ואם היה סמוך למצר, אפי' כל שהוא - אין נמדד עמה.	תנא:											קב: ג
מופסק עפר בינתים, מהו?	בעי רב פפא:											קב: ג
תיקו.												קב: ג
עפר מלמטה וצונמא למעלה, עפר מלמעלה וצונמא מלמטה, מהו?	בעי רב אשי:											קב: ג

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

■ **ראייה-proof**
 ! **תירוץ-answer**
 ^ **שאלה-question**
 & **קושיא-challenge**

מקרא-key:

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.												קד:
בית כור עפר אני מוכר לך מדה בחבל, פחת כל שהוא - ינכה, הותר כל שהוא - יחזיר												קד:
ואם אמר הן חסר הן יתר, אפילו פחת רובע לסאה או הותר רובע לסאה - הגיעו, יותר מכאן - יעשה חשבון.												קד:
מה הוא מחזיר לו? מעות, ואם רצה - מחזיר לו קרקע, ולמה אמרו מחזיר לו מעות? לייפות כחו של מוכר, שאם שייר בשדה בית תשעה קבין, ובגינה בית חצי קב, וכדברי ר' עקיבא בית רובע - מחזיר לו את הקרקע.												קד:
ולא את הרובע בלבד הוא מחזיר, אלא את כל המותר.												קד:
בית כור סתמא, מאי?	איבעיא להו:											קד:
בית כור עפר אני מוכר לך מדה בחבל פחות כל שהוא - ינכה, יתר כל שהוא - יחזיר	תא שמע:											קד:
הא סתמא - כהן חסר הן יתר דמי.												קד:
ואם אמר לו הן חסר הן יתר, אפילו פחת רובע לסאה או הותר רובע לסאה - הגיעו	אימא סיפא:											קד:
הא סתמא - כמדה בחבל דמי												קד:
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												קד:
בית כור עפר אני מוכר לך, כבית כור עפר אני מוכר לך, הן חסר הן יתר אני מוכר לך, אפילו פחת רובע לסאה או הותר רובע לסאה - הגיעו	ת"ש:											קד:
אלמא, סתמא נמי כהן חסר הן יתר דמי.												קד:
התם פרושי קא מפרש: איזהו בית כור שהיא כבית כור? כגון דא"ל הן חסר הן יתר.												קד:
א"כ, אני מוכר לך אני מוכר לך למה לי?	מתקיף לה רב אשי:											קד:
אלא לאו שמע מינה: סתמא נמי כהן חסר הן יתר דמי, שמע מינה.												קד:
מהו מחזיר לו? מעות וכו'.												קד:
ליפות כחו של מוכר אמרי', ליפות כחו של לוקח לא אמרינן												קד:
פחת שבעת קבין ומחצה לכור, או הותר שבעת קבין ומחצה לכור - הגיעו, יותר מכאן - כופין את המוכר למכור ואת הלוקח ליקח	והתניא:											קד:
התם, כגון דהוה יקירא מעיקרא וזל השתא, דאמרינן ליה: אי ארעא יהבת לי הב לי כזולא דהשתא.												קד:
כשהוא נותן לו - נותן לו כשער שלקח ממנו	והתניא:											קד:
התם, כגון דהוה זולא מעיקרא ויקרא לה השתא.												קד:
שאם שייר בשדה בית ט' קבין וכו'.												קד:
ט' קבין שאמרו, ואפ"ל בבקעה גדולה	רב הונא:											קד:
נותן שבעת קבין ומחצה לכל כור וכור ואי איכא מילתא יתירא לתשעת קבין - הדרי.	רב נחמן:											קד:
שאם שייר בשדה בית תשעת קבין	איתיביה רבא לר"נ:											קד:
לאו דזבין ליה כוריים												קד:
לא, דזבין ליה כור.												קד:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

בבא בתרא-בית כור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קד:
ובגנה בית חצי קב												■ ⚡	קד:
לאו דזבין ליה סאתים												⚡	קד:
לא, דזבין ליה סאה.												!	קד:
וכדברי ר"ע בית רובע												■ ⚡	קד:
מאי לאו דזבין ליה סאה												⚡	קד:
לא, דזבין ליה חצי סאה.												!	קד:
שדה ונעשית גנה, גנה ונעשית שדה, מאי?	בעי רב אשי:											⚡	קד:
תיקו.												■	קד:
אם היה סמוך לשדהו, אפ"ל כל שהוא - מחזיר לו קרקע.	תנא:											■ ⚡	קד:
בור מהו שתפסיק? אמת המים מהו שתפסיק? דרך הרבים מהו שתפסיק? ריכבא דדיקלא מהו שתפסיק?	בעי רב אשי:											⚡	קד:
תיקו.												■	קד:
ולא את הרובע בלבד מחזיר לו, אלא כל המותר.												■ ⚡	קד: <
כלפי לייא?												⚡	קד:
לא את המותר בלבד מחזיר לו, אלא את כל הרבעין כולן.	תאני רבין בר רב נחמן:											■ !	קד: